خبر

«کاناپه»، عیاری و دیگران؛ سوالاتی که بی‌پاسخ‌اند

قاچاق «کاناپه» سوالاتی را مطرح کرد که هنوز پاسخی ندارند؛ فیلمی که ۸سال توسط صاحب اثر حفظ شده، حاضر به انجام اصلاحات گسترده برای اکران عمومی نشده و نسخه نهایی آن نیز به جز سازندگان، در اختیار شخص دیگری نبوده، چطور و از چه مجرایی قاچاق شده که کارگردان را وادار کرده از مردم بخواهد که فیلم را به صورت غیرقانونی تماشا نکنند.

به گزارش ایرنا، یک هفته از انتشار غیر رسمی «کاناپه» به کارگردانی کیانوش عیاری می‌گذرد و این فیلم به رغم خواسته کارگردانش، همچنان در فضای مجازی دست به دست می‌شود. این فیلم هم مانند «خانه پدری»، «بیدارشو آرزو»، «آبادانی‌ها» و دیگر فیلم‌های توقیف‌شده این کارگردان، سرانجام قاچاق شد؛ با این تفاوت که عیاری این بار به قاچاق فیلمش، واکنشی احساسی توام با یک درخواست نشان داد.

عیاری در گفت‌وگوهای خود عنوان کرده که اطلاع ندارد فیلم از چه منبعی به بیرون درز کرده و قاچاق شده و از طرفی قصد شکایت از عاملانی که مشخص نیستند را دارد. البته که عیاری، احتمالا حدس‌هایی برای این اتفاق دارد؛ چراکه عنوان کرده بود ۸ سال این فیلم را با تمام وجودش حفظ کرده است و توقع نداشته به یک باره و این چنین قاچاق شود.

عیاری در گفت‌وگویی این طور عنوان کرده بود که ۸۰ درصد مالکیت ساخت فیلم برای خودش و ۲۰ درصد آن برای محمد امامی بوده است؛ چهره شناخته‌شده سینما که در پرونده سرمایه‌گذاری برای ساخت سریال «شهرزاد»، دادگاهی شد. با این همه عیاری هیچ حدس مشخصی برای آن‌که فیلم توسط چه کسی یا از چه مجرایی قاچاق شده، نداشته است.

پیش از قاچاق فیلم البته، برچسب توقیف بر پیشانی اثر خورده بود؛ یعنی نهادهای رسمی اجازه اکران به این فیلم نداده و پروانه نمایش آن صادر نشده بود؛ چنان که این گونه نیز بوده و در ادوار مختلف، معاونین نظارت و ارزشیابی سازمان سینمایی، شانسی برای اکران این فیلم نمی‌دیدند.

دست‌به‌دست شدن «کاناپه» در فضای مجازی و سوالات هم‌چنان بی‌پاسخ

از ابراهیم داروغه‌زاده که در سال ۹۷ گفت: فیلم «کاناپه به دلیل مساله حجاب اساساً امکان اکران ندارد و پرونده نمایش آن منتفی است. این مساله به آقای عیاری هم اعلام شده است» تا روح‌الله سهرابی که از او به عنوان یکی از کسانی یاد می‌شود که فیلم‌های بسیاری را رفع توقیف کرد.

او نیز گفته بود: «امیدی به اکران این فیلم نیست. مشکل اصلی «کاناپه» به پوشش بازیگرانش مربوط می‌شود. اگر بخواهم صریح و صادقانه صحبت کنم چشم‌انداز روشنی درباره این فیلم مثل فیلم‌های دیگر وجود ندارد. موضوع بحث پوشش خانم‌هاست و بحث قانون جمهوری اسلامی که صراحتاً در این باره ملاحظات دارد».

با همه این‌ها، مشخص نیست عیاری چطور در همه این سال‌ها امیدوار به اکران فیلمش بوده و در واکنش اعتراضی خود به تماشای «کاناپه» نیز همچنان عنوان کرده که امیدوارم در آینده، در شرایطی عادلانه و در فضایی مناسب، این فیلم را به‌طور رسمی و شایسته به نمایش بگذارم.

در حال حاضر و طبق شنیده‌ها باید گفت نسخه‌ای از این فیلم که برای دریافت پروانه نمایش درخواست داده بود، با نسخه‌ای که نزد سازندگان اثر بوده تفاوت داشته؛ به این معنا که نسخه نهایی فیلم برای دریافت پروانه نمایش تحویل داده نشده و همین، پرسش‌های دیگری را برای یافتن مجرای انتشار این فیلم مطرح می‌کند.

یافتن مجرای انتشار «کاناپه» وقتی مهم می‌شود که بدانیم این فیلم تاکنون به جز جشنواره فیلم‌های ایرانی کوروش در تورنتو، در جشنواره‌های معتبر جهانی اکرانی نداشته؛ به همین دلیل به نظر می‌رسد آنچه برای «تفریق»، «شب، داخلی، دیوار»، «جنگ جهانی سوم» و.. رخ داد که از مجرای پخش‌کننده جهانی و اکران در جشنواره‌های خارجی، به طور غیر رسمی قاچاق شدند، برای «کاناپه» رخ نداده باشد.

تهیه‌کننده فیلم «بی‌رویا» پس از انتشار نسخه قاچاق این فیلم از مخاطبان خواست که نسخه قانونی فیلم را به زودی در پلتفرم‌های داخلی ببینند تا حقوق مادی و معنوی دست‌اندرکاران فیلم رعایت شود. اما «بی‌رویا» برای اکران عمومی مشکلی نداشت، در چند جشنواره خارجی نمایش داده شده بود و قرارداد اکران آنلاین خود را با یکی از پلتفرم‌ها بسته بود.

یا تهیه‌کننده «برادران لیلا» در واکنش به قاچاق این فیلم گفته بود: با مردمی که فیلم را دیدند مشکلی نداریم و حتما در زمان اکران یا نمایش در پلتفرم جبران خواهند کرد. درخواست می‌کنم که مسئولان سازمان سینمایی اجازه پخش فیلم «برادران لیلا» را چه در اکران و چه در پلتفرم بدهند. عبدالرضا کاهانی هم در نهایت پس از ۷ سال، خودش «ارادتمند، نازنین، بهاره، تینا» را منتشر کرد.

این مهم است که فیلمی که ۸ سال توسط صاحب اثر حفظ شده، حاضر به انجام اصلاحات گسترده برای اکران عمومی نشده و نسخه نهایی آن نیز به جز در دسترس سازندگان، در اختیار شخص دیگری نبوده، چطور قاچاق شده که کارگردان را وادار کرده بیانیه منتشر کند و از مردم بخواهد که فیلم را به صورت غیرقانونی تماشانکنند.

جای خالی بزرگان در کنداکتور سریال‌های مناسبتی تلویزیونی

روند نزولی صدا و سیما

گروه فرهنگ و هنر - در دهه ۸۰، سریال‌های ماه رمضان با داستان‌های جذاب و پرداخت‌های عمیق مخاطبان زیادی را جذب می‌کردند. اما در سال‌های اخیر، تولیدات این ماه شاهد کاهش چشمگیر کیفیت در محتوا و داستان‌پردازی بوده‌اند.

در چند سال اخیر دیگر خبری از ساخت سریال‌های مناسبتی‌مثل قبل در رسانه ملی‌نیست؛ سریال‌هایی که از موسیقی تیتراژشان گرفته تا دیالوگ‌هایشان هنوز در ذهن مردم ماندگار است

از اواخر دهه هفتاد، شروع ماه رمضان همواره برای تلویزیون ایران یک فرصت ویژه برای تولید سریال‌هایی شده است که در دل مخاطبان جایگاه خاصی دارند و برای آن‌ها خاطره‌انگیزند. از اوایل دهه ۸۰، سریال‌های ماه رمضان جای خود را به‌عنوان یک رویداد تلویزیونی با مخاطب بالا پیدا کردند و نگاه سازندگان برای تولیدات مناسبتی در این ماه اوج گرفت. در این سال‌ها، تولیدات تلویزیونی به‌طور قابل‌توجهی به دنبال جلب نظر تماشاگران با داستان‌های جذاب، بازیگران محبوب و کارگردانی‌های مبتکرانه بودند. سریال‌هایی همچون «پشت‌کنکوری‌ها» (۱۳۸۱) و «بزنگاه» (۱۳۸۹) در این دوره شکوفا شدند و توانستند هم‌زمان با درام‌های خانوادگی و کمدی، مسائل اجتماعی روز را با نگاهی نو به نمایش بگذارند.

به گزارش خبرآنلاین، اما طی سال‌های اخیر، باوجود تغییرات چشم‌گیر در تکنولوژی‌های ساخت سریال و پیشرفت‌های فنی در تولید، این روند دچار تحولاتی شد که بسیاری از تحلیلگران آن را به کاهش کیفیت سریال‌های ماه رمضان نسبت داده‌اند. در مقایسه با گذشته، تولیدات تلویزیونی امروز از لحاظ محتوایی و داستانی دچار افت چشم‌گیری شده‌اند. برای مثال، سریال‌هایی چون «بچه مهندس» (۱۴۰۰) و «خوش‌نام»(۱۴۰۰) و... نتوانستند در چند سال اخیر آن جذابیتی را که روزی سریال‌های ماه رمضان برای مخاطب داشتند، ایجاد کنند. سریال‌هایی که مردم را دورهم جمع می‌کردند و میزان مخاطبانشان به صورتی بود که در رقابت با یک‌دیگر قرار می‌گرفتند، دیگر سال‌هاست روی آنتن تلویزیون نرفته‌اند. در این بررسی، قصد داریم نگاهی به سریال‌های ماه رمضان از دهه ۸۰ تا به امروز بیندازیم و کیفیت و کمیت تولیدات تلویزیونی را در این ماه مبارک بررسی کنیم.

دهه ۸۰: دوران شکوفایی سریال‌های ماه رمضان

سریال «گم‌گشته» تولید سال ۱۳۸۰، در ماه رمضان همان سال از شبکه سه سیما پخش شد. این سریال به کارگردانی رامبد جوان با طنز خاص خود مورد توجه قرار گرفت و مخاطبان زیادی را جذب کرد. در این پروژه بود که رامبد جوان نشان داد توانمندی‌هایش صرفاً به بازیگری محدود نمی‌شود و می‌تواند در کارگردانی نیز عملکرد خوبی داشته باشد.

یکی از نکات جالب این سریال، موسیقی تیتراژ آن بود که توسط مجید اخشابی خوانده شد و بسیار مورد توجه قرار گرفت. آتیلا پسیانی، آتنه فقیه‌نصیری، فرامرز صدیقی و... بازیگران این سریال بودند. سریال، داستان مردی خلاف‌کار را روایت می‌کند که برای فرار از مشکلات، جای فردی دیگر را می‌گیرد، اما در مسیر این تغییر، زندگی‌اش دگرگون می‌شود. یکی از دلایل موفقیت این سریال، ترکیب طنز و داستان جذاب بود که باعث استقبال خوب مخاطبان شد.

«خانه‌به‌دوش» سریال دیگر شبکه سه بود که در سال ۱۳۸۳ به مناسبت ایام ماه رمضان از تلویزیون پخش شد. این سریال به کارگردانی و نویسندگی رضا عطاران یکی از پربیننده‌ترین سریال‌های مناسبتی تلویزیون است. یکی از دلایل موفقیت این سریال، سبک دیالوگ‌گویی حمید لولایی بود که حتی امروز پس از گذشت سال‌های طولانی، هنوز در فضای مجازی پخش می‌شوند و مورد توجه مخاطبان هستند.

حمید لولایی، مریم امیرجلالی، علی صادقی و رضا عطاران بازیگران این سریال بودند و داستان، روایت‌گر زندگی مردی ساده‌لوح است که برای تأمین زندگی خانواده‌اش وارد ماجراهای عجیبی می‌شود.

«او یک فرشته بود» به کارگردانی علیرضا افخمی و نویسندگی علیرضا کاظمی‌پور، محصول سال ۱۳۸۴ شبکه دو بود که در ماه رمضان روی آنتن رفت. این سریال که ژانری ماورایی داشت، توانست سبکی جدید را وارد تلویزیون کند و تأثیر قابل‌توجهی روی آثار بعد از خود بگذارد؛ در واقع، حضور جن در قالب انسان نخستین بار در این سریال در تلویزیون اتفاق افتاد. حسن جوهرچی، بهاره افشاری، مریم کاویانی و... بازیگرانی بودند که در این سریال حضور داشتند.

«صاحبدلان» سریالی با تم عرفانی بود که در سال ۱۳۸۵ توسط محمدحسین لطیفی ساخته شد و از شبکه یک سیما پخش شد. یکی از مواردی که در این سریال مورد ستایش و تحسین قرار گرفت استفاده از داستان حضرت یوسف به شکلی مدرن و امروزی بود.

بازیگران این سریال حسین محجوب، سیما تیرانداز، باران کوثری، پوریا پورسرخ بودند. داستان در مورد پیرمردی نابینا است که ایمانش باعث می‌شود مسیر زندگی افراد زیادی تغییر کند. درست است که این سریال در مقابل سریال های طنزی که در همان سال پخش شده بود مورد اقبال قرار نگرفت ولی یکی از موف ترین سریال های رمضانی تاریخ صدا و سیما است.

«میوه ممنوعه» سریالی به کارگردانی حسن فتحی ساخته سال ۱۳۸۶ است که از شبکه دو سیما پخش شد. بازشگت حسین فتحی به تلویزیون در آن زمان بحث برانگیز بود. این سریال با بازی علی نصیریان، هانیه توسلی، امیر جعفری، گوهر خیراندیش روایت گر زندگی مردی ثروتمند و متدین که درگیر عشقی ممنوعه می‌شود و زندگی‌اش دگرگون می‌شود است.

موضوع عشق میان‌سالی نیز و خیانت برای یک شخصیت متدین یکی از تابوشکنی های جدید صدا وسیما در آن زمان بود که بسیار مورد توجه مخاطبان قرار گرفت.

«بزنگاه» آخرین سریال رمضانی رضای عطاران بود که باز هم سبکی طنز و خانوادگی داشت. این سریال از جمله آثار عطاران بود ک به خاطر شوخی‌های صریح، انتقادهایی دریافت کرد.

رضا عطاران، حمید لولایی، مرجانه گلچین، علی صادقی بازیگران این سریال بودند و داستان سریال درمورد خانواده‌ای است که پس از فوت پدرشان دچار اختلافات مالی و خانوادگی می‌شوند. این سریال نیز از شبکه سه پخش شد.

سریال «اغما» یکی دیگر از محصولات بسیار موفق صدا و سیما برای ماه رضمان بود که در سال ۱۳۸۷ از شبکه یک پخش شد. این سریال به کارگردانی سیروس مقدم و نویسندگی علیرضا افخمی یکی دیگر از آثار ماورایی رمضان بود که درباره تقابل خیر و شر بود.

آن زمان شخصیت "ابلیس" در این سریال به شدت بسیار مورد بحث قرار گرفت. امین تارخ، حامد کمیلی، شبنم قلی‌خانی و لعیا زنگنه بازیگران این سریال بودند.

داستان در مورد جراحی است که پس از یک تصادف وارد دنیایی عجیب می‌شود و با نیروهای شیطانی مواجه می‌گردد. سریال «جراحت» ساخته سال ۱۳۸۹ به کارگردانی محمدمهدی عسگرپور و نویسندگی سعید نعمت الله است. این سریال درام با محوریت خانواده و اختلافات نسلی از شبکه سه پخش می شد.

بازیگران این سریال امین تارخ، مهدی هاشمی، پانته‌آ بهرام و حسن پورشیرازی بودند.

دهه ۹۰: تغییرات در روند سریال‌های ماه رمضان

در دهه نود، سریال «پنج کیلومتر تا بهشت» به کارگردانی علیرضا افخمی، از سریال‌های موفقی بود که از شبکه سه سیما پخش شد. این سریال نیز رویکرد جدیدی در مورد ارواح داشت و یکی از معدود سریال‌هایی بود که مفاهیم مرگ و زندگی پس از آن را به‌طور مستقیم نمایش داد. داریوش فرهنگ، پریناز ایزدیار و مهدی سلوکی از بازیگران این سریال بودند. البته به دلیل ضعف‌هایی در باورپذیری داستان، نقدهایی به آن وارد شد. در ماه رمضان سال ۹۱ نیز سریال «خداحافظ بچه»، سریالی اجتماعی با محوریت مسائل فرزندخواندگی، از شبکه سه پخش شد. استفاده از مضامین احساسی و خانوادگی باعث محبوبیت زیاد این سریال شد. مهراوه شریفی‌نیا، شهرام حقیقت‌دوست، بهنوش بختیاری و... از بازیگران این سریال به کارگردانی منوچهر هادی بودند.

وضعیت سریال‌های رمضان در سال‌های اخیر

این سریال‌ها، آثاری با موضوعات و ژانرهای مختلف بودند که در دهه هشتاد و نود به‌شدت پرمخاطب بودند؛ زمانی که تلویزیون هنوز می‌توانست طیف وسیعی از بینندگان را پای تلویزیون بکشاند و در ساعات پس از افطار برای آن‌ها خاطره‌سازی کند.

در چند سال اخیر اما دیگر خبری از ساخت آن‌دست از سریال‌های مناسبتی در رسانه ملی نیست؛ سریال‌هایی که از موسیقی تیتراژشان گرفته تا دیالوگ‌هایشان هنوز در ذهن مردم ماندگار است.

مشکلی که گریبان‌گیر تلویزیون شده، این است که دیگر حتی آن برنامه‌ریزی سابق توسط شبکه‌های مختلف برای مناسبت‌های خاص وجود ندارد. در شرایطی که دهه‌های قبل، ما شاهد این بودیم که حتی ژانر و سبک سریال از شبکه‌ای که آن را پخش می‌کرد، قابل حدس بود و مخاطبان نیز با اشتیاق در هر ساعت مشخص پای یک سریال می‌نشستند، تفاوت ژانر و بازیگران و تنوع آثار دیگر عملاً در سریال‌های مناسبتی دیده نمی‌شود و همین موضوع باعث شده است که رخوت خاصی در این فضا ایجاد شود. در رمضان امسال، تا این لحظه تنها دو سریال برای ماه رمضان روی آنتن رفته‌اند و باقی آثار برای نوروز پخش خواهند شد. یکی از سریال‌ها، «ذهن زیبا» است که از شبکه یک پخش می‌شود. کارگردان این سریال محمدرضا خردمندان است و این مجموعه به زندگی پروفسور حسین بهاروند، دانشمند حوزه سلول‌های بنیادی، می‌پردازد. امیرعلی دانایی، ساناز سعیدی و کوروش سلیمانی از جمله بازیگران این سریال هستند.

سریال «مرهم» نیز از شبکه دو پخش می‌شود. این سریال ساخته محمدرضا آهنج است و به زندگی چند طلبه و خانواده‌هایشان در شهرک پردیسان قم می‌پردازد. از جمله بازیگران این مجموعه می‌توان به نادر سلیمانی، نسیم ادبی و سپند امیرسلیمانی اشاره کرد.

این ضعف شدید در سریال‌های مناسبتی، امر نگران‌کننده‌ای است که گریبان‌گیر تلویزیون ملی شده است. باید دید آیا برنامه‌ریزان فکری برای برگرداندن مخاطبان خود، حداقل در سریال‌های مناسبتی که مهم‌ترین بخش رسانه ملی بوده است، دارند یا این اوضاع قرار است روند نزولی خود را طی کند؟

ساترا:

«تاسیان» همچنان مجوز انتشار ندارد

سازمان تنظیم مقررات رسانه‌های صوت و تصویر فراگیر در فضای مجازی(ساترا) اعلام کرد: نظر به پخش قسمت چهارم سریال «تاسیان» به اطلاع می‌رساند این سریال همچنان فاقد مجوز انتشار است.

به گزارش ایرنا از ساترا، در اطلاعیه این سازمان آمده است: هر سریال و برنامه‌ای که در شبکه نمایش خانگی منتشر می‌شود بنا به فرایندی که در درگاه ملی مجوزها تصویب و ابلاغ شده است به اخذ چهار مجوز نیاز دارد که به ترتیب عبارتند از مجوز طرح اولیه، مجوز فیلمنامه، مجوز تولید و مجوز انتشار. سریال «تاسیان» مجوز طرح اولیه را اخذ کرده است اما فیلمنامه این سریال که ظاهرا یک داستان عاشقانه و در واقع یک روایت سیاسی و تاریخی است نیاز به اصلاحات جدی دارد که طی جلسات متعدد به عوامل تولید اعلام شد و به دلیل عدم اجرای اصلاحات، تاکنون موفق به اخذ مجوز فیلمنامه از ساترا نشده است.

این اطلاعیه می‌افزاید: این اثر بدون داشتن مجوز فیلمنامه به‌صورت غیرقانونی تولید شده و بدون اخذ مجوز انتشار، به‌صورت غیرقانونی منتشر و منجر به صدور حکم قضایی دادسرای تهران و انتشار اطلاعیه در خبرگزاری میزان شد مبنی بر اینکه «پخش سریال «تاسیان» که اخیرا چند قسمت آن منتشر شده است، به دلیل نداشتن مجوز تولید و پخش متوقف شد».

بر همین اساس به اطلاع می‌رساند علی‌رغم اینکه فیلمنامه اصلاح شده همچنان دارای اشکالات متعدد محتوایی و تاریخی است و مجوز فیلمنامه صادر نشده و با وجود حکم قضایی، قسمت چهارم این سریال منتشر شده است.

به گزارش ایرنا، قسمت چهارم سریال «تاسیان» به کارگردانی تینا پاکروان دیروز (جمعه ۱۷ اسفند) در شبکه نمایش خانگی منتشر شد.

پخش سریال «تاسیان» پس از انتشار سه قسمت، به دلیل نداشتن مجوز تولید و پخش، متوقف شده بود.

این سریال داستانی عاشقانه را در دهه پنجاه شمسی روایت می‌کند؛ داستان از مهر ۱۳۵۶ شروع می‌شود و تمرکز آن بر عشقی است که بین امیر و دختر جوانی به نام شیرین شکل می‌گیرد.

فهرست برنامه‌های نوروزی در موزه‌های کشور

جشنواره موسیقی محلی تا آیین قهوه‌خوری

مدیرکل پایگاه‌های میراث ملی و جهانی گفت: برنامه‌های شاخصی را مانند جشنواره موسیقی محلی، نمایش‌های خیابانی، آیین‌های مذهبی، آیین قنبرخوانی در ماه رمضان و آیین قهوه‌خوری برای نوروز ۱۴۰۴ در موزه‌های کشور در نظر گرفته‌ایم.

مصطفی پورعلی در گفت‌وگو با ایرنا درباره برنامه‌های در نظرگرفته شده در موزه‌ها اظهار داشت: برنامه نوروزگاه شامل دو بخش آیین نوروزی و مراسم مرتبط با ماه رمضان شامل اجرای موسیقی سنتی، اجرای گروه تواشیح، اجرای تئاتر رو حوضی، برپایی کارگاه زنده، برپایی بازارچه صنایع دستی، برپایی سفره افطار ساده در موزه آبگینه تهران، در هفته اوّل تعطیلات نوروزی برنامه‌های آیینی سوگواری استان‌های کشور و در هفته دوم موسیقی نواحی، تئاتر خیابانی، نمایش‌های ویژه کودکان، نمایش‌های سنتی در کاخ سعدآباد اجرا می‌شود. همچنین برپایی نوروزگاه با نگاه آیینی، ملی و مذهبی به دلیل تقارن جشن نوروز با ماه مبارک رمضان با عنوان نو-روزه شامل نوروزخوانی، شاهنامه خوانی، علی خوانی، ورزش‌های پهلوانی، نقالی و نمایشگاه‌های قرآن‌های نفیس و ادعیه‌ها در کاخ موزه گلستان تهران اجرا می‌شود.

وی برگزاری برنامه نوروزگاه در دو بخش آیین نوروزی و مراسم مرتبط با ماه مبارک رمضان شامل اجرای تک نوازی موسیقی با تاکید بر سازهای ملی و جهانی، اجرای موسیقی محلی و مراسم آیینی اقوام ایرانی، اجرای گروه تواشیح در کاخ موزه نیاوران، برپایی نمایشگاه ویژه نوروز و نمایشگاه آثار کمتر دیده شده عیلامی در موزه ملی، برگزاری نمایشگاه موتیف با عنوان بود ونبود (نمایش قالی های فراکتال) با المانها و نشانه‌های موجود در قالی از طریق دیجیتال آرت با نگرشی از هنرهایی شامل فرش، نقاشی، مجسمه، ویدئو آرت و اشیای موزه‌ای در موزه ملی فرش، نمایشگاه نسخه‌های کمتر دیده شده قرآن کریم و نسخه‌هایی از دیوان شعرا با موضوع بهار قرآن و بهار طبیعت (از دوره صفویه تا دوره قاجار) در موزه ملی قرآن و نمایش روزنامه خاطرات ناصرالدین شاه از تقارن نوروز و رمضان در عهد قاجار در کاخ موزه گلستان را از برنامه‌های در نظر گرفته شده برای نوروز و ماه رمضان در موزه‌های تهران برشمرد.

آیین‌های نوروزی تا چوب بازی با موسیقی سنتی

به گفته پورعلی، در موزه آذربایجان شرقی سفره هفت سین مقابل «سنگ بسم الله» با رویکرد سنت‌ها چیده می‌شود، در اطراف آن هم عروسک‌هایی که نماد اقوام مختلف است نمایش داده می شود تا در کنار معرفی یک سنت محلی، نمادی از اتحاد اقوام اقصی نقاط کشور در صیانت از نوروز به تصویر کشیده شود. وی همچنین برپایی نوروزگاه شامل دو بخش آیین نوروزی و مراسم مرتبط با ماه رمضان نظیر اجرای گروه تواشیح خوانی، برپایی غرفه های صنایع دستی و برگزاری آیین و برنامه های متنوع محلی با توجه به وسعت استان و وجود اقوام مختلف پراکنده در سطح استان اصفهان در کاخ موزه چهلستون، برگزاری جشنواره ملی موسیقی سنتی اقوام ایرانی در دو بخش ملی و مذهبی متناسب با ماه مبارک رمضان و نوروز در موزه منطقه ای بوشهر و جشنواره معرفی میراث ناملموس و آیین های چوب بازی، بنده بازی و سازهای سنتی مربوطه در موزه مردم شناسی چالشتر از توابع استان چهارمحال و بختیاری را از دیگر برنامه‌های در نظر گرفته شده در بهار قرآن و نوروز عنوان کرد.

آیین‌های قنبرخوانی تا قهوه‌خوری

مدیرکل پایگاه‌های میراث ملی و جهانی گفت: برپایی آیین قنبرخوانی در ماه رمضان که در میراث ناملموس ثبت شده و آیین سفره افطار ایرانی موزه بزرگ خراسان رضوی، برگزاری آیین‌ها و آداب و رسوم استان‌ها در نوروز و ماه مبارک رمضان شامل بازی‌های بومی محلی مانند بازی محیبس (ثبت شده در میراث ناملموس)، اجرای آیین قهوه‌خوری ویژه خوزستان و مراسم میزبانی از مهمانان ضیافت افطاری در موزه و سایت موزه شوش در استان خوزستان، همایش و برپایی نمایشگاه تصاویر حضرت علی (ع) در نگارگری ایرانی در ۱۰ روز پایانی ماه رمضان در موزه سلطانیه زنجان، برگزاری نمایشگاهی با مضمون نمایش مصحف ابراهیم سلطان به انضمام نسخ قرآنی سبک شیراز به همراه کارگاه و سخنرانی علمی نگارگری قرآن در موزه پارس شیراز و اجرای آیین سنتی مارمه (شگون) در زمان تحویل سال نو در موزه کلبادی مازندران از دیگر برنامه‌های در نظر گرفته شده در موزه‌های کشور است.

جشنواره موسیقی محلی استان‌های جنوبی شرق کشور

پورعلی، جشنواره موسیقی محلی جنوب شرق کشور (استان‌های کرمان، خراسان جنوبی، هرمزگان) با تکیه بر ساز رباب و بنجو که ثبت ملی شده است در موزه بزرگ زاهدان از توابع سیستان و بلو چستان، برگزاری آیین‌ها و آداب و رسوم استان شامل دو بخش نوروزی و مراسم مرتبط با ماه مبارک رمضان نظیر تعزیه، نقالی و پرده خوانی، بازی‌های محلی سیاه بازی، نمایش‌های نوروزی سنتی، ساز و دهل و نوروز خوانی، ضرب زورخانه‌ای، موسیقی محلی و ایستگاه نقاشی و عکاسی محوطه کاخ موزه چهلستون در قزوین، اجرا و معرفی آیین «یا رمضان» در ماه مبارک رمضان در میان قوم ترکمن موزه گمیشان استان گلستان را از دیگر برنامه‌های در نظر گرفته شده در ایام نوروز و ماه رمضان در موزه ها برشمرد.

بلیت بازدید از موزه ها و اماکن تاریخی افزایش نمی‌یابد

مدیرکل پایگاه‌های میراث ملی و جهانی گفت: بلیت بازدید از موزه‌ها و اماکن تاریخی در ایام نوروز افزایش نمی‌یابد. پورعلی با تاکید بر اینکه کل تعطیلات برای موزه‌ها، پایگاه‌ها و اماکن تاریخی و فرهنگی لغو شده است، گفت: ساعت بازید از موزه‌ها، پایگاه‌ها و اماکن تاریخی و فرهنگی در اسفند از ساعت ۹ تا ۱۷ و در فروردین از ۹ تا ۱۸ در نظر گرفته شده است و قیمت بلیت این اماکن افزایش نمی‌یابد.

وی اضافه کرد: در برخی از اماکن تاریخی و فرهنگی به روزه داران افطار و سحری داده می‌شود. همچنین در نوروز غرفه‌های مواد غذایی برای گردشگرانی که از لحاظ شرعی امکان گرفتن روزه را ندارند با حفظ شئونات در نظر گرفته شده است.

خبر

زنان بیشتر کتاب می‌خوانند یا مردان؟

بر اساس یک نظرسنجی جدید، ۴۰ درصد از بریتانیایی‌ها در یک سال گذشته هیچ کتابی نخوانده‌اند و عادات مطالعه در بریتانیا تحت تأثیر جنسیت، طبقه اجتماعی و گرایش‌های سیاسی قرار دارد.

به گزارش ایسنا، بر اساس نظرسنجی جدیدی که توسط کمپانی تحقیقات بازار «YouGov» انجام شده است، ۴۰ درصد از بریتانیایی‌ها در یک سال گذشته هیچ کتابی نخوانده یا به کتاب صوتی گوش نداده‌اند. این نظرسنجی نشان داد که میانگین تعداد کتاب‌هایی که یک بزرگسال بریتانیایی در ۱۲ ماه گذشته خوانده یا به آن‌ها گوش داده، سه کتاب است.

همچنین به نظر می‌رسد زنان بیشتر از مردان کتاب می‌خوانند، به طوری که ۶۶ درصد از زنان حداقل یک کتاب در سال گذشته خوانده‌اند، در حالی که این رقم برای مردان ۵۳ درصد است.

شکاف سیاسی نیز در این زمینه مشاهده می‌شود: در حالی که ۷۲ درصد از رأی‌دهندگان موافق باقی‌ماندن در اتحادیه اروپا گفته‌اند که در ۱۲ ماه گذشته کتابی خوانده‌اند، تنها ۵۴ درصد از رأی‌دهندگان موافق خروج از اتحادیه اروپا همین موضوع را گزارش کرده‌اند. رأی‌دهندگان حزب کارگر بیشتر از سایرین در سال گذشته کتاب خوانده‌اند (۷۰ درصد) در مقایسه با رأی‌دهندگان حزب لیبرال دموکرات (۶۴ درصد)، محافظه‌کار (۶۳ درصد) و رفرم (۵۱ درصد).

شکاف طبقاتی نیز در این نظرسنجی دیده می‌شود، به طوری که ۶۶ درصد از پاسخ‌دهندگان در خانواده‌های طبقه متوسط گزارش داده‌اند که اخیرا کتابی خوانده‌اند، در حالی که این رقم برای خانواده‌های طبقه کارگر ۵۲ درصد است. بر اساس این نظرسنجی، افراد مسن‌تر بیشتر تمایل به مطالعه دارند، به طوری که ۶۵ درصد از افراد ۶۵ سال و بالاتر گفته‌اند که در سال گذشته کتابی خوانده‌اند، در مقایسه با ۵۳ درصد از افراد ۱۸ تا ۲۴ ساله.

به گزارش گاردین، این نظرسنجی که در پایان ژانویه انجام شده، از ۲۱۲۱ بزرگسال بریتانیایی درباره عادات مطالعه‌شان در ۱۲ ماه گذشته پرسش کرده است. ۲۲ درصد از بریتانیایی‌ها گفته‌اند که در این مدت بین یک تا پنج کتاب خوانده یا به آن گوش داده‌اند، در حالی که ۴ درصد گزارش داده‌اند که بیش از ۵۰ کتاب خوانده‌اند.

این نظرسنجی همچنین نشان داد که اکثر بریتانیایی‌ها (۵۳ درصد) گوش دادن به کتاب صوتی را معادل خواندن همان کتاب نمی‌دانند. تنها ۲۹ درصد گفته‌اند که گوش دادن به کتاب‌های صوتی را همانند خواندن کتاب می‌دانند، در حالی که ۱۸ درصد پاسخ داده‌اند که «نمی‌دانند».

در مورد کتاب‌های فیزیکی، بیش از نیمی از پاسخ‌دهندگان کتاب‌های جلد نرم (۵۲ درصد) و ۲۲ درصد نیز کتاب‌هایی با جلد سخت را ترجیح می‌دهند. کتاب‌های فیزیکی همچنان گزینه اصلی خوانندگان هستند، به طوری که ۶۱ درصد از کسانی که در سال گذشته کتابی خوانده‌اند، گفته‌اند که عمدتاً کتاب‌های چاپی می‌خوانند. با این حال، بسیاری اکنون کتاب‌های الکترونیکی (۲۴ درصد) یا کتاب‌های صوتی (۱۴ درصد) را ترجیح می‌دهند.

محبوب‌ترین زمان‌ها برای مطالعه، قبل از خواب، در اوقات فراغت روزانه و در تعطیلات است.

نیمی از بریتانیایی‌ها در سال گذشته یک کتاب جدید خریداری کرده‌اند، در حالی که ۴۰ درصد کتاب‌های دست‌دوم خریده‌اند، ۲۸ درصد از خانواده و دوستان قرض گرفته‌اند و ۱۹ درصد از کتابخانه کتاب امانت گرفته‌اند.

این نظرسنجی نشان داد که بیش از هشت نفر از هر ده نفر (۸۳ درصد) حداقل یک کتاب فیزیکی در اختیار دارند، در حالی که یک‌چهارم (۲۴ درصد) گفته‌اند که بیش از ۱۰۰ کتاب فیزیکی دارند. نزدیک به نیمی (۴۵ درصد) از کسانی که کتاب فیزیکی دارند، گفته‌اند که کتاب‌های خود را سازماندهی نمی‌کنند، در حالی که دیگران آن‌ها را بر اساس اندازه (۱۹ درصد)، ژانر (۱۷ درصد)، حروف الفبا بر اساس نام نویسنده (۱۱ درصد)، خوانده‌شدن یا نشدن (۱۰ درصد)، رنگ (۴ درصد) و حروف الفبا بر اساس عنوان (۲ درصد) سازماندهی می‌کنند.

پاسخ‌دهندگان بیشتر به سمت آثار داستانی تمایل داشتند، به طوری که ۵۵ درصد از کسانی که حداقل گاهی اوقات کتاب می‌خوانند، داستان را ترجیح می‌دهند، در مقایسه با ۱۹ درصد که کتاب‌های غیرداستانی می‌خوانند. ۲۳ درصد گفته‌اند که ترکیبی از کتاب‌های داستانی و غیرداستانی می‌خوانند. در حالی که ۶۳ درصد از خوانندگان زن گفته‌اند که بیشتر یا فقط داستان می‌خوانند، تنها ۴۶ درصد از خوانندگان مرد همین نظر را داشته‌اند.